

«Mười sáu chỏ vàng» và «Bên tít» chỏ là cái vòng kim quy trên đờu Tôn ngỏ không, mà Trung quỏc thâm đờc chỏp lên đờu cỏng sỏn Viỏt nam.

Thờa quý vỏ lãnh đờo Đỏng cỏng sỏn Viỏt nam.

Đỏng cỏng sỏn Viỏt nam đang thờo luỏn đờ thờo các văn kiỏn trình đời hỏi 11, « đờ công bỏ lỏy ý kiỏn đỏng gỏp cỏa đời hỏi đỏng các cỏp và cỏa nhỏn dỏn, bỏ sung , phát triỏn cỏng lĩnh năm 1991, xỏy đỏng chiỏn lỏc phát triỏn kinh tở - xỏ hỏi 2011-2020, xỏy đỏng báo cáo chính trị . »

Vỏi đờy đờ ý thờc tránh nhiỏm cỏa mỏt công dỏn, tin thờng sỏu sỏc vào bỏn chỏt tở đờp, lý thờng vì dỏn vì nỏc trong sỏng thờ khi ra đời cỏa đỏng cỏng sỏn, tỏi xin đờ đờa ra mỏt vài đờ nghỏ cá nhỏn, không ngỏi rỏng kiỏn thờc cỏa mỏn, thờn nhiỏn, thờp kém và nhỏ bé. Chỏ xin nhỏn đờ đây tâm nguyỏn cỏa mỏt ngỏi dỏn đang trông ngỏng sỏ sỏng suỏt, công tâm, tinh thờn «Tỏ quỏc trên hỏt » mà đỏng cỏng sỏn đang nỏm giỏ mỏi quyỏn lỏc và trách nhiỏm cao nhỏt vỏi dỏn thờc là ngỏi quyỏt đờnh. Lỏch sỏ dỏn thờc sỏ « tung hô » hay « phỏ bỏng », phỏ thờc vào cách hành xỏ cỏa đỏng, mà cỏ thờ là Bộ chính trị và cỏa riẻng Tỏng bí thờ, vỏi quyỏt thờn nhiỏn là « quyỏn lỏc càng cao, công hoỏc thời càng nỏng ».

Phỏi chẳng, trong cuỏc ganh đờa gay gỏt hiỏn nay, mỏt sai lỏm trong lỏa chỏn chính sách sỏ thờt nguyỏn đời vỏi đờt nỏc và dỏn thờc. Sai lỏm cỏa mỏt cá nhỏn chỏ sau vài giỏ, thờm chỉ vài phút có thờ phỏi nhỏn hỏu quỏ. Nhỏng mỏt đờng lỏi sai lỏm, sỏ cỏp đờ ít nhỏt 30 năm cỏa lỏch sỏ. Quyỏt đờnh cỏa mỏt bà nỏi thờ không thờ giỏng nhỏ quyỏt đờnh cỏa mỏt chính sách cỏa mỏt chính phỏ, càng không thờ giỏng cỏng lĩnh cỏa mỏt đỏng chính trị cỏm quyỏn. Đờ là khác biỏt giỏa thời gian cỏa mỏt ngày và thời gian cỏa mỏt thờ hỏ. Ai cũng biỏt nỏc Nga giàu và đờp, dỏn thờc Nga tài năng và chỏn thờn, nỏu không bỏ mỏt đời gỏn 70 năm xỏ hỏi chỏ nghĩa, hỏ sỏ đờu, hay đang phỏi làm lỏi gỏn nhỏ thờc cỏ mỏt cách chỏp vá, méo mó ? Ai là ngỏi có thời vỏi lỏch sỏ Nga và dỏn thờc Nga ? Ai cũng biỏt, nỏu không có « công xỏ nhỏn dỏn », không có « đời nhỏy thờt » cỏa Mao Trỏch Đỏng, thờ Trung quỏc đờu cỏn phỏi thời năm 1976 mỏi « bỏng thờn ». Còn đờ Viỏt nam, có ai không còn nhỏ sỏ « xỏ xỏc » cỏa nông thờn miỏn Bỏc sau «hỏp tác hóa nông nghiỏp», và nhỏng « tàn phá khỏc liỏt » đời vỏi nỏn kinh tở sau « cỏi thờ công thờng nghiỏp thờ bỏn thờ doanh » ? Phỏi mỏt bao nhiỏu năm, đờ làm lỏi nhỏng gỏ mà chúng ta đờ phá đờ, thờ nhỏng sai lỏm, mà ngay trong lãnh đờo đỏng có ngỏi đờ gỏi là « thờ trữ kinh tở ». Có phỏi là mỏt thời ác nỏu phung phí thời thời gian cỏa dỏn thờc không ?

Nh&ng ki&n ngh& c&a tôi có thể rút l&n x&n, vì thế y gì nói n&y, nghĩ sao viết v&y, rút mong đ&c đ&i xá.

1- Ph&i t& b& đ&t khoát quan đ&m thân thi&n v&i Trung qu&c.

- V&i Trung qu&c không bao giờ có thân thi&n. V&i m&t n&c nh& y&u h&n nh& Việt nam thì l&i càng không bao giờ. L&ch s& hàng nghìn năm, ch&ng mình Trung qu&c ch&a bao giờ t& b& âm m&u thôn tính Việt nam. Và trong m&t c&ng s&n Trung qu&c, Việt nam ch&a bao giờ là qu&c gia đ&c l&p. L&ch s& cũng cho thấy, Việt nam ch&a bao giờ thoát ra khỏi vòng kim t&a c&a Trung qu&c, c& nghìn năm phong ki&n, l&n h&n 60 năm c&ng s&n. Hãy nhớ l&i m&t s& th&t, hoàng đ& Quang Trung sau khi chôn hai m& i v&n quân Thanh t&i Gò Đ&ng Đa, vì c& g&ng tìm ki&m « hòa hoãn » v&i Trung qu&c, mà ph&i ch&t b&t đ&c k& t& vì chi&c áo C&m bào t&m thu&c đ&c, do «Thiên tri&u » ban t&ng. Đó là cái ch&t không thể tránh khỏi mà « Thiên tri&u » dành t&ng cho m&i s& « ph&n b&i » c&a ch& h&u, theo t&p quán c&a m&i tri&u đ&i Trung hoa. « M&i sáu ch& vàng » và « B&n t&t » ch& là cái vòng kim quy trên đ&u Tôn ng& không, mà Trung qu&c thâm đ&c ch&p lên đ&u c&ng s&n Việt nam.

- Trung qu&c là qu&c gia duy nh&t &ng h& c& v& kinh t&, quân s& và chính trị cho ch& đ& đ&c tài quân s& Myanmar. Gi&ng nh& t&ng &ng h& ch& đ& đi&t ch&ng Pol Pot tr&c đ&y và ch& đ& đi&t ch&ng Soudan hi&n nay. Đ&i i chiêu bài « không can thi&p n&i b& », Trung qu&c đã l&i đ&ng c& h&i t&y chạy tr&ng ph&t c&a ph&ng Tây, đ& l&n đ&t và áp đ&t &nh h&ng. Nh&ng không ph&i c&a cho không, Trung qu&c ki&m soát hoàn toàn 2100 km biên gi&i, c&ng n&c sâu Hyaukphyu, hai tuy&n đ&ng &ng đ&u l&a và khí đ&t, nhà máy s&n xu&t vũ khí, căn c& h&i quân Mergui và Thewla, xây đ&ng sân bay trên đ&o Perles. Ng&i i Trung qu&c chi&m 30% dân s& t&i Mandalay, thành ph& l&n th& hai c&a Myanmar, và chi&m m&t n&a dân s& t&i Lashio.(theo EchoGeo và Statistic.org).

- Thành ph& biên gi&i BOTEN c&a Lào n&m trên xa l& N°3 n&i Vân nam v&i Bangkok đã h&u nh& Hán hóa hoàn toàn. 90% dân s& thành ph& là ng&i i Trung qu&c đ&n t& Vân nam, T& xuyên, Qu&ng tây và H&i nam. « Thành ph& nh&p vào múi gi& c&a B&c kinh, s& đ&ng đ&ng Yuan và ti&ng quan tho&i. Đi&n l&i i và đi&n tho&i n&i v&i m&ng c&a Vân nam. & c&m đi&n theo tiêu chu&n Trung qu&c. Th& dân đ&c đ&y ra vùng ven. Trên đ&ng ph&, gái m&i dâm, bia và thu&c lá c&a trung qu&c ». 100 tri&u đôla h& tr& xây đ&ng sân v&n đ&ng SEA GAMES Vientian đ&c đ&i l&y quy&n s& đ&ng 1650 ha đ&t ngo&i ô th& đô.(báo Courrier International.com).

- Cùng v&i các công ty khai m&, công ty tr&ng r&ng, công ty dệt may, công ty làm đ&ng, h&n

- Trung quốc đã đưa hàng vạn người vào Tây nguyên Việt nam trong đợt án Bauxite, áp đặt số cấm nhả nung mét đất chiếm trong Hiệp định biên giới trên bộ, làm xa lộ Vân nam- Hải phòng, xa lộ Bắc nguyễn- Hà nội, mua chuộc và hối lộ để thuê đất trồng rừng cấm 10 triệu biên giới, và biến đổi hình thái bờ trên biển đông, biến đổi, biến chất người dân, gây rối loạn chế độ quy định, tăng số cấm nhả quân sự biển, lập căn cứ hải quân Trường sa, căn cứ tàu ngầm Hải Nam, tăng cường hoạt động cấm Hoa kiều lưng đeo súng chính trị tại Sài gòn, phân hóa, chia rẽ biến đổi nhu cầu đời sống bộ lãnh đạo đảng cộng sản, mua chuộc và khống chế, kiểm soát hoạt động tình báo của Nguyễn chí Vĩnh, biến đổi cộng đồng II, thành công kiểm soát hoạt động và đe dọa an ninh cá nhân của tầng lãnh đạo đảng cộng sản Việt nam. Không còn nghi ngờ gì nữa, âm mưu thôn tính Việt nam đã quá rõ. Với mặt chính quyền độc đảng, liên phát động chiến tranh với Việt nam có thể xảy ra bất cứ lúc nào. Giờ ngẫm Địch tiêu Bình đã từng làm, chế chế « dấy cho Việt nam mặt bài học » là lại có thể chế trong vòng ba ngày, mặt mặt số đoàn quân giới phóng nhân dân Trung hoa sẽ giành được biên giới. Sau hai giờ, xe tăng tập Bắc Trường có thể tại Hà nội. Và với tình thế tập phía bắc bao vây như vậy, với mặt đảng cộng sản cấm quy định nếu không còn dân, mặt quân đội nghèo nàn lực hậu, rồi rồi vì chia rẽ và tham nhũng. Trung quốc sẽ đưa tập Lào, tập Campuchia sang, tập Tây nguyên, tập biên giới phía Bắc tập, (tập Hải phòng trong các đợt án đang triển khai, tập đảng bắc bắc, nếu đợt án khai thác than bùn lại tập vào tay nhà thầu Trung quốc), tàu ngầm trung quốc sẽ nổi lên trên toàn tuyến biển, hải quân Trung quốc sẽ áp vào tập các hạm đội Hoàng sa, Trường sa, lực lượng thu thập cánh quân tập năm gặm hai triệu Hoa kiều ở miền vùng số nội dấy tại Sài gòn... Với mặt cấm của Việt nam sẽ ra sao ?

3 / 18

- Thị trường gạo Bắc Hải Hán hợp hội, ích kỷ và thâm độc, lòng tham vô đáy, mưu lợi trước nhân, nhún nhường và phi đạo đức - dân tộc Trung Hoa là một dân tộc duy nhất mà mọi thuộc tính đều được thể hiện một cách rõ ràng, từ trong môi trường kinh tế xã hội nông nghiệp cổ đại cho đến nay. Áp lực sống còn dai dẳng, mọi quan hệ đều dựa trên lợi ích, mọi đe dọa sinh tồn đều đến ngay trước mắt người thân... đã hun đúc nên con người Trung Hoa, giữa thích thú triết lý « thà nghèo đói, chứ không chịu nghèo khổ » với triết lý của Tào Tháo. Người Trung Quốc không thể mất việc gì, để mất đi một mục đích. Trong lịch sử, người Trung Hoa là dân tộc duy nhất trên thế giới từng đi con cho nhau để ăn thịt. Kể từ thời nhà Tần, chưa có một quốc gia nào trên thế giới đi tới trình độ mà Trung Quốc có từ hai nghìn năm trước, tái sản xuất và hoàn thiện trong « cách mạng văn hóa ». Mao Trạch Đông nói : « mục đích bí mật của hành động » còn Đặng Tiểu Bình thì nói toạc ra là: « mèo trắng hay mèo đen, miễn là bắt được chuột » Loài « thực dân mới » này không thể có khách hàng. Trong tay được tài, một dân tộc như vậy vĩnh viễn không thể tìm được bạn.

- Không có một quốc gia nào có chính sách ngoại giao thân thiện và tin cậy với Trung Quốc. Người ta chỉ « chơi » với Trung Quốc vì « bất bu », hoặc vì một lợi ích nào đó không thể tránh khỏi, nhưng luôn phải để phòng và lo sợ. Sự lệ thuộc của Trung Quốc đối với thế giới đang là sự lệ thuộc của một thế giới, mà trọng tâm là các quốc gia trên bán đảo Đông Dương, rồi đến các nước ASEAN. Không có gì đáng ngạc nhiên với một Trung Quốc mà một đối ngoại từ lâu nay thế giới đang nằm trong tay một nhóm ít người. Bất cứ điều gì cũng có thể xảy ra, nếu quy trình ra mắt như không phải thực và không do ý chí của toàn dân quyết định.

- « Mọi thế giới với với Trung Quốc đều có tham vọng và là kẻ thù »- báo « Les Afriques » đã viết như vậy- Tất cả các dự án giữa thế giới và Trung Quốc tham dự, kết quả trúng thầu đều rơi vào tay Trung Quốc. Giá thầu thầu thầu thầu, không quốc gia nào chịu nổi, nhưng chỉ là những số phận, chết trong công nghệ, chết trong thị trường bị bóp méo đến và giá quy định toán đều vượt quá nhu cầu so với dự toán ban đầu. Mọi thế giới đều có thể gọi là « kẻ thù » « hai bên cùng có lợi », nhưng thiệt hại cho bên thua là nhà nước, tức là thiệt hại cho dân.

- Không có gì có lợi cho Việt Nam trong quan hệ với một láng giềng như Trung Quốc. Tài nguyên sẽ mất dần, thậm chí ngoại giao thế giới không có lợi thoát và không bao giờ giảm, nước quốc gia sẽ không ngừng tăng và không ngừng mở rộng, thế giới quốc gia Việt Nam sẽ luôn mất dần vì không chịu nổi kiêu căng tranh (hy sinh môi trường và báo hại xã hội) của Trung Quốc. Việt Nam sẽ là một nhà đầu tư tiêu thụ hàng hóa, hàng dịch vụ từ các thị trường khác và tất cả đều thu qua biên giới Trung Việt. Việt Nam sẽ trở thành bãi rác các sản phẩm công nghệ lỗi thời, là kho chứa chất thải ra từ nền kinh tế Trung Quốc. Thâm hiểm của Trung Quốc công với kinh tế nông nghiệp như thế nào tham lam của quan chức Việt Nam sẽ là gì ?

2- Việt nam không thể chấp ng l i Trung qu c b ng ch đ đ c đ ng. N u ch là m t nhóm ng i đ c l p, cách ly v i dân t c, không đ i đi n cho ý chí và nguy n v ng c a nhân dân, không đ c nhân dân th a nh n và h u thu n, b chính tr đ ng c ng s n Việt nam không có cách gì c ng l i áp l c và th đ an thâm đ c t Trung qu c. Ph i bi n s c m nh c a chính quy n thành s c m nh toàn dân, ph i hòa tan đ ng vào dân, h p Hi n hóa m i c ch c a quy n l c, đó là con đ ng duy nh t đ ng c ng s n ph i làm b y gi , n u đ ng th t s mu n c u n c ch ng l i âm m u xâm l c c a Trung qu c. T i sao l i đàn áp, ngăn c n bi u tình c a sinh viên tr c s quán Trung qu c ch ng l i âm m u chi m đ o t Hoàng sa và Tr ng sa ? T i sao l i công b « tàu l » c p đ o t tàu thuy n, b t b ng dân ? T i sao l i b t b tù ng i đ u tranh b o v ch quy n qu c gia và cu c s ng c a ng dân nh Ph m Thanh Nghi m ? T i sao l i ph i « nhân nh ng » nh ng đ t c a T qu c đ « gi quan h t t đ p(hay nô l)gi a hai n c » ? N u đ ng c ng s n không đ can đ m, sao không m n c dân mà « thoái thác » ? N u là do dân, thì Trung qu c s làm gì ? Ai trong s y viên b chính tr s m t gh và không an toàn tính m ng ? Tình báo Hoa nam có ám sát đ c h t 85 tri u ng i dân Việt nam không ? Báo chí Việt nam có ph i là « bàn tay n i dài » c a b máy truy n thông Trung qu c nh báo chí n c ngoài đanh giá ? Đ ng c ng s n Việt nam không đ c phép nói khác gi ng v nh ng gì liên quan t i Trung qu c ?

3- B suy nghĩ v m t « đi n bi n hòa bình » nh m l t đ chính ph . Ai, n c nào có âm m u ti n hành đi n bi n đó ? Có ph i ng i đ a ra cáo bu c này mu n ám ch n c M ? Th t l b ch. N c M hi n đang có quá nhi u chuy n. Kh ng ho ng kinh t đang l y đi c a M hàng nghìn t đ o, chi n tranh Irak, Afganistan v n còn r t nhi u vi c đau đ u, chuy n Iran, B c Tri u tiên, chuy n c a Alqueda, ch nghĩa kh ng b qu c t , lá ch n tên l a châu Âu, gi i tr h t nhân, c i cách y t ...M t ch đ ch a bao gi là đ ng minh đ g n bó trách nhi m, m t n n kinh t ch b ng thu nh p c a m t vài doanh nghi p M , thuy t ph c s quan tâm c a Th ng vi n M không d dàng nh v y ? V l i, n u Việt nam th t s là k thù c a M , thì thi t nghĩ, M s ch ng c n ph i m t nhi u th i gian đ làm « đi n bi n », Irak là m t th c t - Không ph i M . Và, ch ng có ai c . Đó là s b a đ t c a T ng c c Hai, theo chi u bài c a Thiên tri u, nh m nhi u m c tiêu thâm đ c và hèn h khác, và c a chính B chính tr , nh m tr n áp và tiêu di t dân ch . Có m t th đi n bi n có th t, đó là đi n bi n phân hóa và chia r n i b đ ng c ng s n, b ng th đ o n h i l , mua chu c và đe đ a, do Trung qu c ti n hành. Thông qua các ch ng trình vi n tr và c v n k thu t tình báo cho t ng c c II, Trung qu c k m soát m i đi n bi n t t ng trong n i b b chính tr , dàn đ ng h s chính tr t ng cán b lãnh đ o và ti n hành « đi n bi n hòa bình » đ l ng đ o n m i đ ng l i chính sách c a nhà n c Việt nam. Đi n bi n này là cu c xâm l c b ng « quy n l c m m » thâm đ c. Trên th gi i hi n nay, ch còn ng i c ng s n Trung qu c làm vi c đó thôi. S lành m nh, trong sáng c a đ o đ c ch có đ c trong m t ch đ dân ch , khi đ o đ c đó là c a toàn dân, đ i đi n cho tính cách m t dân t c.

4- Không thể bao bi n « n đ nh đ phát tri n »- đ b t b và đàn áp nh ng ý nguy n chính đáng c a ng i dân. n đ nh chính tr c a m t qu c gia cũng nh m i l o i n đ nh v t lý khác, là n đ nh t thân, t nhiên và không c ng b c. Gi ng nh m t hòn bi treo trên mi ng c c, nó

chđ đđt đđđ c đ n đđ nh tuyđt đđ i khi làm đđt dây treo, rđ i xuđ ng và đđ ng lđ i trên đđy cđ c, sau khi tiêu hđ y hđ t năng lđ đ ng bđ ng mđ t lođ t nhđ ng dao đđ ng lên và xuđ ng. Mđ t quđ bóng căng hđ i là trđ ng thái đ n đđ nh giđ tđ o, nó chđ đđt đđđ c đ n đđ nh sau khi nđ . Nđ đ c mđ p mé bđ đê là trđ ng thái đ n đđ nh tđ m thđ i. Nđ đ c sđ dđ ng và sđ phá vđ đê đđ đđt đđ i trđ ng thái đđ do, không còn áp lđ c. Đđ là đ n đđ nh. Chính phđ Viđt nam hiđ n nay không có đ n đđ nh. đ n đđ nh đđ ng có là đ n đđ nh cđ đ ng bđ c, đ n đđ nh tđ m thđ i. Nó đđ ng chđ u mđ t áp lđ c xã hđ i ngày mđ t tăng và sđ nđ bđ t cđ lúc nào, đđ đđt đđ i đ n đđ nh hoàn toàn theo quy luđt vđ t lý. Lđ ch sđ đđ chđ ng minh, bđ t kđ chính phđ nào đđ i phó vđ i nguyđ n vđ ng chính đđ ng cđ a dân bđ ng bđ o lđ c, bđ ng công cđ vũ lđ c, chính phđ đđ đã không còn là cđ a dân, là chính phđ đđ ngđ đ c và chđ ng lđ i lđ i ích dân tđ c, chính phđ đđ sđ sđ p đđ . Phđ i giđ i đđ a các bđ c bđ i cđ a dân không bđ ng bđ t bđ , đđ n áp và cđ m đđ n. Bđ i làm nhđ vđ y, chđ thiđ t lđ p đđ đ c trđ t đđ bên ngoà i, chđ đđ o ra đ n đđ nh giđ tđ o, nguđ n gđ c các nguy cđ bùng nđ , mâu thuđ n đđ i khđ ng vđ n còn nguyên.

Đa nguyên chính tr đđ o ra đđ ng thuđ n xã hđ i, tháo van, giđ i đđ a và triđ t tiêu mâu thuđ n đđ i khđ ng – đđ o ra sđ đ n đđ nh tuyđt đđ i. Ngđ đ c lđ i, trđ n áp các xu hđ đ ng đđ tđ đ ng và chính trđ khđ c vđ i đđ ng cđ ng sđ n bđ ng công cđ quyđ n lđ c là đđ ng van súp- pđ p, là biđ n các lđ c lđ đ ng khđ c trong xã hđ i thành kđ thù đđ i khđ ng. Áp lđ c xã hđ i càng tăng, Nhà nđ đ c càng phđ i tăng cđ đ ng bđ o lđ c. Bđ c bđ i xã hđ i càng lđ n, mđ c đđ đđ n áp và khđ ng bđ cđ ng càng tăng. Đđ là con đđ đđ ng không thđ tránh khđ i đđ trđ thành mđ t chđ đđ phát xít. Khđ ng hođ ng và sđ sđ p đđ cđ a chđ đđ là không thđ tránh khđ i.

Phđ i thiđ t lđ p cđ chđ đđ thđ a mđ n đđ n gđ c mđ i ý chí nguyđ n vđ ng cđ a dân chúng. Nhđ ng cđ chđ đđ phđ i phđ i đđ m bđ o không mđ t ý chí chđ quan cá nhân hay nhân danh nào phá vđ nđ i. Đđ là cđ chđ đđ m bđ o quyđ n dân chđ toàn vđ n cđ a nhân dân. Thđ giđ i đđ mđ t hàng nghìn năm và xđ đ ng máu cđ a hàng triđ u triđ u ngđ đ i đđ đđ đđ n chân lý đđ . Không có thđ trí tuđ cđ a mđ t nhóm ngđ đ i hay cá nhân nào khôn ngoan hđ n lđ ch sđ . Hđ đ đđ nó đđ chđ n và đđ ng bđ t ép nó phđ i nhđ n sđ n phđ m bđ nh hođ n cđ a chđ quan con ngđ đ i.

5- Cđ chđ đđ là Nhà nđ đ c Pháp quyđ n, mđ t nhà nđ đ c căn cđ trên nguyên đđ c Tam quyđ n phân lđ p. Lđ p pháp, Hành pháp và Tđ pháp là ba cđ quan quyđ n lđ c ngang nhau và đđ c lđ p vđ i nhau. Luđt pháp đđ đ c xây đđ ng không theo ý đđ chính trđ cđ a bđ t cđ nhóm ngđ đ i nào. Chính phđ không lđ p ra nhđ ng chính sách chđ đđ bđ o vđ quyđ n lđ i cđ a mđ t đđ ng chính trđ . Và Tòa án xđ bđ t cđ ai vi phđ m pháp luđt và không phđ i xđ theo sđ đđ n xđ p trđ đ đ cđ a mđ t vài cá nhân, hay nhóm quyđ n lđ c nào.

- Mđ t nhà nđ đ c mà Quđ c hđ i là do đđ ng cđ ng sđ n lđ p ra, chđ đđ ch quđ c hđ i là đđ y viên bđ chính trđ , thđ đđ đđ chính phđ là đđ y viên bđ chính trđ và do bđ chính trđ chđ đđ nh, chđ đđ ch nđ đ c là vđ trí « ngđ i chđ i xđ i nđ đ c » cđ a mđ t đđ y viên « thđ t sđ ng », Bđ quđ c phòng và bđ công

an ph i là y viên trung ng... và v i m i đ ng viên thì k lu t cao nh t là ph c từng ngh quy t c a đ ng, cá nhân ph c từng chi b , đ ng b c p đ i ph c từng đ ng b c p trên, Trung ng ph c từng B chính tr . Có cái gì trên đ t n c n c này thoát ra kh i bàn tay quy n l c c a đ ng c ng s n ? T ng bí th đ ng không do dân b u. B chính tr là m t c quan ho t đ ng bí m t hoàn toàn v i dân (th c ra nó là m t th ngoáo p, dân không bi t « chúng » là ai, « chúng » làm gì, « chúng » ở đâu, nh ng « chúng » là th ng đ toàn năng và đáng s).

- Đ ng đang bi n T ng c c ll thành m t công c siêu quy n l c n m trong tay b chính tr , nh ng đ i quy n tr c ti p c a m t vài nhân v t, không còn ch c năng ph c v tham m u qu c phòng, mà thành công c tr n áp chính tr , làm r i lo n pháp lu t, ph báng danh đ và vi ph m nhân quy n. Nh v y, sao v n c nh i s đ lu n là « chính quy n c a dân, do dân và vì dân » ?

- Dân ở đâu trong h th ng này ? Thành ph n qu c h i do đ ng quy đ nh, đ i bi u qu c h i do đ ng gi i thi u và áp đ t cho M t tr n. M t tr n T qu c cũng do đ ng l p ra, ch t ch m t tr n ph i là y viên trung ng đ ng và ph i do b chính tr đ c ho c ch p nh n, ho t đ ng theo nguyên t c ph c từng ngh quy t trung ng đ ng. Chính quy n c s th p nh t, tr c ti p v i dân nh t là chính quy n xã, sau bao nhiêu l n đ m đ a thí đ m b u tr c ti p, (v n l i b t ch c Trung qu c) r i cũng l i đ đ y, vì « đ i u ki n thí đ m ch a chín mu i ». Chính quy n t xã là c a đ ng, do đ ng đ ng lên, thì t nhiên ph i vì đ ng mà « đàn áp dân »(bóp t trong tr ng các m m m ng ph n đ i).

- N u quy n l c c a đ ng, th hi n ra bên ngoài b ng Qu c h i , Chính ph , Tòa án, Quân đ i và C nh sát, không do dân tr c ti p b u ra, không đ c dân th a nh n(b ng lá phi u), thì đó ch là th quy n l c c ng b c, m t th quy n l c t c đo t, không h p Hi n. Đ i u b n ghi trong « hi n pháp » th a nh n vai trò lãnh đ o c a đ ng c ng s n, là m t th « c vú l p mi ng em », m t th « c ng hi p ». Không bao gi có chuy n hi n pháp th a nh n vai trò lãnh đ o, hay vai trò c m quy n c a b t c m t l c l ng chính tr nào. Vì ngay vi c th a nh n đó đã là vi Hi n, là ph n hi n pháp. Vai trò c a m t đ ng chính tr ch đ c dân chúng ch p nh n và trao quy n t ch c nhà n c (t c là quy n l c) thông qua ch ng trình hành đ ng. Ch ng trình t t giúp h giành đ c đ s phi u áp đ o đ l p ra qu c h i hay chính ph ., công c đ th c thi quy n l c cho ch ng trình đã h a. Không có th quy n l c nào khác.

- Nguyên T ng bí th đ ng Lê Kh Phiêu nói : « công s c a đ ng c ng s n bao nhiêu năm không ph i làm đ cho ng i khác h ng ». Thì ra là th . « Giang s n này chi m đ c, đ gì ch c lát nh ng cho ai » (Tôn Quy n, Tam qu c di n nghĩa). Bao nhiêu năm « n m m t năm gai », bao nhiêu năm n m h m l , chui l i r ng thiêng n c đ c, bây gi đ n lúc « h ng », sao l i nh ng cho ai ?! Ng i ta đã theo đ i cách m ng, không ph i đ giành đ c l p cho dân

cho n c, đem l i c m áo và t do cho dân, mà là đ đ c « h ng », đ c « chia đ t phong v ng, chung h ng phú quý »(Hán cao T - Hán S tranh hùng). Chi c m t n m dân đ o đ c gi đã r i « b ch » xu ng đ t t chính mi ng m t lãnh t c ng s n. B n ch t c a s t ch i đa nguyên đa đ ng chính là y đây. T qu c, dân t c là chi c bánh, không th chia cho k khác. !

- Đúng là đ ng c ng s n đã ph i gian kh đ hoàn thành hai cu c cách m ng dân t c dân ch : Gi i phóng dân t c kh i ách th c dân Pháp, và cách m ng Th ng nh t đ t n c. Nh ng đ ng c ng s n không t làm, mà trong hoàn c nh c a l ch s , ý chí gi i phóng dân t c và nguy n v ng th ng nh t đ t n c, th hi n qua các ch ng trình cách m ng c a đ ng đ c đông đ o nhân dân h ng ng, đã trao quy n t ch c cho đ ng và cung c p ngu n l c vô đ ch c a dân t c cho đ ng. Đ ng đã t ch c ra quân đ i và c nh sát, nh ng n u dân không ng h , nghĩa là dân không th a nh n , dân không trao quy n, li u đ ng làm đ c gì v i m t nhóm thanh niên h c hành l gi , n a t u n a tây. Đó là th ng l i c a « ý đ ng, lòng dân ».

- Nh ng khi nhi m v l ch s đã hoàn thành, đáng l đ ng ph i trao tr Quân đ i v cho dân, thi t l p m t Hi n pháp dân ch , thì đ ng l i gi l i nh m t vũ khí đ b o v quy n l i c a đ ng(th c ch t là quy n l i c a m t s cá nhân quy n l c trong đ ng), m t th răn đe dân chúng.

Đ ng đã chính tr hóa l c l ng C nh sát nhân dân, đáng l ch duy trì tr t t và b o v pháp lu t, công b ng và công lý, thành m t th công c gây n i uy hi p th ng tr c lên đ i s ng sinh ho t xã h i c a công chúng, phân hóa và chia r c ng đ ng dân t c, công c đàn áp và kh ng b chính tr nh m b o v an toàn cho đ ng, đ p t t t tr ng n c nh ng ph n kháng b t l i cho đ ng. V i t cách là m t đ ng chính tr , đ ng c ng s n không có quy n bi n công c b o l c dân t c thành công c quy n l c c a riêng đ ng. N u B tr ng qu c phòng , b tr ng Công an ph i là y viên trung ng (tr c năm 1975, ph i là y viên b chính tr), thì Quân đ i, Công an tr c h t ph i ch p hành ngh quy t b chính tr , tr c khi ch p hành l nh c a ch t ch n c và qu c h i. Đó là lo i c ch gì v y ? Trong s các v thu c b chính tr , đã có ai g p và th y y đầu ch a ? T qu c có th m t trong ch c lát, n u B chính tr đ u hàng xâm l c ? Đ ng s vô hi u hóa quân đ i b ng ngh quy t c a B chính tr ? V n m nh qu c gia n m trong tay m t nhóm ng i, đó là đi u t i k trong b t k hi n pháp nào.

- V y t i sao đ ng c ng s n không ti n hành phi chính tr hóa hai công c b o l c này c a dân t c ? Cán b Quân đ i và Công an có th là đ ng viên c ng s n, nh ng ng i cao nh t ph i là ng i không đ ng phái. Hay bây gi , quy n l i c a đ ng đã tr nên đ i kháng v i quy n l i c a đ t n c và dân t c ? Vì an toàn c a mình, đ ng s n sàng th a hi p v i Trung qu c , b t ch p l i ích qu c gia ?

- Nên nhớ rằng, với một Quốc hội không phải của dân, với một chính phủ không do dân bầu ra, thì toàn bộ hệ thống luật pháp chỉ là công cụ để bóc lột, mà vì Hiến pháp nhân danh dân tộc sẽ không có giá trị hợp hiến và không được thực thi như vậy, đó chỉ là những Hiến pháp nhân ký giả để ngụy tạo sự tin tưởng ngoài, không phải của nhân dân Việt nam (các Hiến pháp nhân liên quan lãnh đạo, lãnh đạo, đối đãi, khoáng sản, vay tiền quốc tế v.v..). Ai trao quyền, để người đi đi cho ai, khi ngày chính quyền xã cũng do người đi ra, Thị trường không ai bầu, Quốc hội toàn quyền viên?. Các Hiến pháp đó ngay lập tức sẽ bị hủy bỏ, dân tộc Việt nam không chịu trách nhiệm bất cứ Hiến pháp quốc tế nào, trong giai đoạn để ngụy tạo sự tin tưởng quốc tế, từ sau năm 1975, nếu những Hiến pháp đó không nhanh chóng hợp hiến hóa. Tòa án xét theo luật để người không đi đi cho công lý và pháp luật, là không hợp pháp, nhất là các văn án chính trị, sẽ không có giá trị. Những chánh án xét phi lý, chính là do dân chủ, chính là vì nhân bản, sẽ phải chịu trách nhiệm trước lịch sử dân tộc.

6- Phải được xem như tài sản quốc gia của những lãnh đạo để đưa những quy định sẽ được đưa cho Trung quốc, dù cho Đài loan hay Hồng Kông, (cũng là Trung quốc).

7- Để chính quyền Trung quốc sang viếng « liệt sĩ » có công giữ dân Việt nam trong cuộc xâm lược 1979 và quay phim « Lý Công Uẩn để người thi Thăng Long » thi Hoàng Đế mới, Triết Giang Trung quốc, dùng người Trung quốc đóng giữ dân Việt nam là những việc làm nhục quốc thể, và xúc phạm lịch sử. Bộ phim này sẽ bị tẩy chay, những kẻ chế tạo những sự phải chịu trách nhiệm.

8- Chính phủ có sự can thiệp như thông hiểu được hết nguy hiểm và nguy cơ của công chúng. Nó để nhấc xã hội là như tháo gỡ mọi bức bối hình thành trong dân. Công cụ phản ánh nguy hiểm và nguy cơ của công chúng, của người giữ chính phủ và công chúng là báo chí. Bị hiểu nhầm của tất cả do có thể là sự tin tưởng của báo chí để cập, tức là báo chí thật. Một chế độ của một chính trị chính là sự thông tin của báo chí để cập, vì đây chính là những van xả áp, tháo gỡ những bức bối hình thành trong xã hội, giúp chính phủ điều chỉnh những chính sách của mình, giúp xã hội gỡ bỏ trách nhiệm với nhà nước trước những vấn đề phức tạp. Những kẻ chế tạo những bức bối bất sự thật, ngăn cản thông tin, cản đoán tất cả thông tin, ngăn cản internet, đàn áp dư luận... là những kẻ phá hoại, chính là vì tin bịa của văn minh nhân loại, là kẻ tạo ra những cách và để đưa gia nhà nước và công chúng, chính là kẻ gây ra mọi mâu thuẫn bất ổn của xã hội. Những kẻ đó phải được loại bỏ ra khỏi hàng ngũ của đảng. Tô Huy Råa là một người như vậy, một người có lối nghĩ lệch lạc, một thủ tục để những bånh hoån và cå håi. Không thể nhóm một theo Trung quốc tìm kiếm mô hình cho Việt nam. Không có mô hình nào ngoài những gì mà lịch sử chấp nhận thông qua chế độ độc thân và tự nhiên. Mọi thủ tục để những ra từ những điều ước thiêu kiån thức khoa học và thiêu từ những nghiåm thức để bånh hoån. Những người này chế tạo những kiån sự tin tưởng và phát triển tự nhiên của nhân dân chế độ sẽ, sẽ điều chỉnh và hoàn thiện liên tục của nó sau gần 300 năm. Và chính họ cũng chế tạo bất chấp nghĩa xã hội có hình thù như thế nào. Một sự phản mặt người tạo ra Marx rồi Lê nin.. Chế độ nghĩa của sự hủy diệt cá thể, để người đi

quy luật phát triển tự thân và tự nhiên, không thể tự nhiên. Tại sao lại ép buộc mọi dân tộc đi theo một cái gì đó mà không một ai biết là cái gì? Nếu xã hội chỉ nghĩ là có một, hợp với quy luật phát triển tự thân và tự nhiên, thì hãy để nó tự do khi đi đến khi đi, chúng cần phải có sự có mặt và can thiệp của đảng cộng sản, càng không cần những kẻ « cầm đầu » như Nguyễn Khoa Đăng và Tô Huy Rßa.

9- Không có « kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa ». Quy luật « thị trường » có nghĩa là quy luật « lợi nhuận », mà lợi nhuận thì chuyển đổi thành tiền lương và vô hướng. Định hướng xã hội chủ nghĩa là cách gọi che đậy một ý định häng diät kät quä phát triển của thị trường vào một lúc chỉ quan nào đó của đảng cộng sản. Định hướng xã hội chủ nghĩa hiện nay, bao gồm cho chính sách bành trướng năng lực của các tập đoàn Quốc doanh, nhằm tiến tới để quy định thị trường và tiêu diệt kinh tế tư nhân. (Đảng số « ăn » gì, nếu mọi thứ đều có chỗ sống riêng?) Đến một lúc nào đó, thích hợp với lợi ích của đảng, đảng sẽ tuyên bố: « giai đoạn tích lũy ban đầu của xã hội chủ nghĩa đã hoàn thành » để kết liễu sự phân chia các thành phần kinh tế khác, bằng một cuộc tổng « Quốc hữu hóa », tập trung toàn bộ tài sản tư nhân vào tay « nhà nước » (cộng sản). Mặc dù ngay Bộ chính trị cũng không biết thời điểm đó xác định như thế nào. Không ai trong bộ chính trị biết được « giai đoạn đầu của chủ nghĩa xã hội » là cái gì và như thế nào. Đây chỉ là một âm mưu chống lại tiến bộ của lịch sử dân tộc, do lo sợ một quy luật lũng đoạn nhà nước của đảng cộng sản.

- Trong khi, nhờ vào kinh tế, nhờ thu hút tiến bộ của và sức lực của mọi người lao động tăng trưởng, chỉ dựa duy nhất của sự tiến bộ kinh tế mới thì hiện tại, đảng cộng sản lại lo sợ sự lên mặt nhä vä tiäm läc của khu vực tư nhân, lo sợ sự trưởng thành chính trị và quy mô chiäm chä của thành phần tư nhân trong cộng đồng xã hội, sẽ hình thành và phát triển của một sức mạnh, sẽ làm nên nhu cầu tự do chính trị của tầng lớp trung lưu, sẽ đảo ngược chân lý nghĩa là định đề của đảng cộng sản, xu hướng không thể tránh khỏi.

- Nhưng gì xuất hiện, tự nhiên và phát triển tự thân và tự nhiên, thì không có gì ngăn cản nổi. Thành phần tư nhân trong quốc hội sẽ tăng. Thị trường kinh tế tư nhân trong thu nhập quốc dân sẽ tăng. Thị trường đóng thuế của khu vực tư nhân cho ngân sách sẽ tăng. Nghĩa vụ sống với quy luật. Đó sẽ là đời sống và phân áp của chính sách « định hướng xã hội chủ nghĩa ». Đảng hy vọng chính đảng cộng sản sẽ là người tuyên bố kết thúc « thời kỳ quá độ » lên chủ nghĩa xã hội. Thế nhưng, không có thời điểm đó, vì lịch sử phát triển là một quá trình liên tục. Thứ hai, chức năng của đảng cộng sản không thể tự nhiên và tự cách để đảng cộng sản quy định lâu hơn nữa. Trung quốc đã không nhận định xã hội chủ nghĩa trong văn kiện đảng cộng sản. Đảng cộng sản Trung quốc từ lâu đã không còn là « đội quân tiên phong của giai cấp công nhân » mà là « những kẻ lừa dối tiên tiến trong xã hội ». Trong giai đoạn đầu của cải cách kinh tế, những kẻ lừa dối « tiên tiến » đó bao gồm chủ yếu các nhà tư phú tham nhũng và những kẻ lừa thu.

10- C v lý lu n n th c ti n, không h có cái gì g i là ch nghĩa t b n, ch nghĩa xã h i, hay ch nghĩa c ng s n. Nh ng cách g i đó là s n ph m nhân t o và cách phân chia l ch s xã h i loài ng i thành t ng giai đo n nh Marx làm là c c đoan. T lúc khai sinh, dòng ch y loài ng i v n nguyên nh v y, l u l ng ngày càng l n h n, v n t c dòng ch y ngày càng cao h n, nh ng không thay đ i v b n ch t. B n ch t c a cu c s ng, s i ch xuyên su t m i hình th c xã h i loài ng i là tìm ki m m u sinh. Đó là quy lu t t n t i c a t nhiên, c a m i loài v t và không ch riêng con ng i. Đó là l ch s cu c truy tìm không ng ng, không ngh nh ng cái «nhi u h n », «t t h n », t khi còn là v n cho đ n ngày hôm nay, và nh v y cho đ n mãi v sau, vô t n. M i m t ngày ph i sẵn đ c nhi u thú v t h n v i ít ng i và ít công s c h n. Trên m i th c đ t ph i t o ra đ c nhi u lúa, nhi u ngô h n. V i m i đ ng v n, ph i làm ra l i nhu n m i ngày m t cao h n. Không có ch nghĩa nào h t. Loài ng i không ph i phát tri n vì m t lý t ng nh i s nào c . Không có lúc nào là lúc loài ng i chuy n t ch này sang ch khác trong tr c th i gian. m i th i k , m i giai đo n, mà ng i ta c tình phân chia thành ch nghĩa này n , con ng i v n ch làm m t vi c là tìm cách ki m đ c nhi u h n, t t h n, đ s ng t t h n và ch c ch n h n.

- Xã h i loài ng i phát tri n t nhiên theo h ng hoàn thi n năng l c cá th . Công xã nguyên th y là nhu c u t nhiên khi năng l c cá th (công c , s c c b p) không đ đ t t n t i riêng r . Ng i ta ch c n đ n t p th , khi ti n v n c a m i cá th còn không đ . Xã h i càng phát tri n, năng l c cá th càng hoàn thi n và nhu c u đ c l p càng l n. Con cái càng ngày càng s ng tách kh i cha m . Các căn h « t đ i đ ng đ ng » s bi n m t. S hoàn thi n cá th là m c đích c a phát tri n.

Bao gi cũng v y, và mãi mãi nh v y, là cu c v t l n, truy tìm năng su t, nghĩa là làm ra nhi u nh t v i chi phí ít nh t hay l i nhu n cao nh t v i đ ng v n ít nh t. Và ai cũng bi t, năng su t hay hi u qu t l ngh ch v i quy mô s h u. Năng su t th p nh t th i công xã nguyên th y. Kinh t qu c doanh có hi u qu th p nh t trong năm thành ph n kinh t . N u t t c đ u là s h u t p th hay s h u nhà n c, thì năng su t, hay hi u qu , hay l i nhu n s bi n m t. Kinh t xã h i ch nghĩa t p trung đã đ a xã h i Vi t nam m p mé b phá s n nh ng năm 1980 là b ng ch ng còn ch a ngu i. Chính vì v y mà ch nghĩa xã h i, v i chính sách Qu c h u hóa toàn b tài s n xã h i, bi n t t c thành s h u nhà n c, tri t tiêu m i hình th c s h u khác, là tiêu đi t năng su t và l i nhu n, l i ng c dòng quy lu t.

Ch nghĩa c ng s n không th t n t i v i nh ng lý do có tình quy lu t sau:

- Theo quy t c năng su t t l ngh ch v i quy mô s h u, « t t c là c a chung » s tiêu đi t năng su t , không th có m t năng su t đ đ « làm theo năng l c, h ng theo nhu c u ».

- Xã hị phát tri n theo nguyên t c hoàn thi n và t i đa hóa năng l c cá th , gi m t i tri t tiêu s ph thu c gi a các cá th v i nhau. C ng s n là m t o t ng trái quy lu t.

- Nhu c u c a con ng i phát tri n song song và vô t n, v i t cách th a m n tuy t đ i nhu c u con ng i, ch nghĩa c ng s n ch có vô t n, nghĩa là không bao gi đ t t i. Loài ng i s i mãi « trong giai đo n quá đ ». ? !!!

Cho nên, đ nh h ng xã h i ch nghĩa chính là phanh hãm tiêu di t tăng tr ng. Ai cũng bi t đ i u đó. Đ ng c ng s n cũng bi t rõ đ i u đó. B n thân Tô Huy R a không th không bi t quy lu t đ n gi n đó. Nh ng t i sao đ ng c ng s n v n c tình nh i s h t th tr này t i th h tr khác, v i cái m lý lu n b t c, lu n qu n, m u thu n và l ng c ng y ? . N u b chính tr t l a đ i , thi t h i xã h i là tr c ti p, nh ng c tình nh i s và đ u đ c l a tr , là t i ác gây cho c th h , thi t h i cho dân t c v lâu v dài.

- H y gi i tán vi n tri t h c Mác-Lê. Không th c lãng phí ti n c a c a nhân dân cho nh ng vi c vô b , mà chính các lãnh đ o c ng s n cũng th a bi t. Th gi i đã có đ nh ng công trìn uyên bác, dày công và t n kém. Ch c n b s c h c và hi u đ c là đ . Trong nh ng ng i c ng s n, không có ai thông thái h n đ u. Đ ng o t ng « phát ki n » ra cái gì th gi i ch a t ng có cho riêng Vi t nam. Và t i sao l i gi i là « đ i m i », khi n n kinh t t p trung xã h i ch nghĩa cũng do chính đ ng c ng s n ch tr ng ? ph i gi i là « s a sai » hay « quay l i », và ph i ch u trách nhi m v s m t mát mà đ ng gây ra cho dân t c. Vi t nam đang « quay l i » và cái đ uôi « đ nh h ng xã h i ch nghĩa » r i cũng s bi n m t. Nh ng n u đã bi t s m mu n chúng cũng s bi n m t, thì đ chúng « bi n » s m ch ng nào, b t thi t h i s m cho dân ch ng y.

- H Chí Minh là ng i t ng s ng, t ng quan sát t n m t các n n dân ch t s n. Chính vì v y mà Ng i đã trích Tuyên ngôn đ c l p c a n c M đ m đ u cho tuyên ngôn đ c l p 1945, và chính H Chí Minh thai nghén hình thành m t n n dân ch cho Vi t nam, n u sau đó ông không b áp l c c a s đông các nhà c ng s n non tr , không có ki n th c, c lý thuy t l n th c ti n, nh ng đ y tham v ng và th a lãng m n. Trong nh ng ng i lãnh đ o đ ng c ng s n hi n nay, có bao nhiêu ng i th c s ti p xúc tr c ti p v i m t n n dân ch ki u m u có th t đang t n t i. Và có bao nhiêu ng i th c s đ c h t và hi u h t toàn t p b « T b n » c a Karl Marx ?

11- Không có n n dân ch có đ c đ i m dân t c. Đó là s ng y bi n tráo tr . Dân ch c b n là đ m b o quy n ki m soát c a dân chúng đ i v i m i c quan quy n l c do dân b u, nh m đ m

b o tính minh bạch và s trong sáng c a chính ph . Đó là quy n dân ch ph quát c a m i dân t c và m i n n văn minh. Ng i dân Vi t nam, cũng nh m i dân t c đang b chính ph đ c tài t c đo t, trên h t và tr c m i th khác, ch yêu c u quy n dân ch c b n đó- quy n đ c đ nh đo t l c l ng chính tr c m quy n và quy n ki m soát ho t đ ng c a chính ph c a l c l ng chính tr đó. Hãy làm nh m i ng i. Đ ng m t mình m t ki u. Đ ng đi m t mình m t i. Hành đ ng khác v i s đông bình th ng ch có th là ng i điên, ho c ít nh t là ng i b b nh. Đ ng c ng s n không thông thái h n ai (giá mà có ai đó trong b chính tr có đ c gi i Nobel gì đó !), đ phê phán l ch s th gi i. Đ ng c ng s n không bi t đ c n i x u h v i b n bè, khi ph i b g i là dân c a m t trong B n n n đ c tài còn sót l i trên m t Đ a c u. Ng i ta g i chúng là «nh ng quái v t ». Hãy tr l i cho dân t c Vi t s bình đ ng v i các dân t c khác. M t dân t c nh , càng c n s gi i phóng trí tu đ sáng t o.

12- Không có th nhân quy n nào g i là nhân quy n ki u Vi t nam. Quy n c b n c a con ng i là quy n s h u t i cao và duy nh t nh ng cái c a riêng mình, trong đó có quy n t do đi i, t do c trú, t do tìm vi c làm và ki m k sinh nhai, t do t t ng và t do b c l t t ng, t do nói và t do nghe..T i sao đ ng l i dùng H kh u đ c m đoán và giám sát m i hành vi c a công dân ? Trong l ch s nhân lo i, có chính sách nào man r , tàn b o và thâm đ c h n chính sách h kh u n i ti ng c a Trung qu c, do Th ng ng áp đ ng t th i T n th y Hoàng và hoàn thi n th i Mao tr ch Đông. B o b i này, giúp « ng i c m lái » làm « Đ i công xã nhân dân », làm « chi n đ ch chim s », « đ i nh y v t » và « cách m ng văn hóa », quan thầy đã ban cho c ng s n Vi t nam th vũ khí thâm đ c đó, đ nô đ ch dân chúng Vi t nam.

B n ch t c a chính sách H kh u là m i quan h có tính đ i đ u gi a nhà n c và dân chúng, gi a quy n l c tuy t đ i c a b máy cai tr và s đông ng i dân b tr . Trong chính sách này, dân là đ i t ng và m c đích cai tr c a nhà n c và nhà n c t o ra t p quán ph c tùng vô đ i u ki n đ i v i m i công c c a quy n l c c ng ch . Tìm đ đầu ra m i quan h «nhà n c là c a dân, do dân và vì dân » trong chính sách h kh u này ?

Không có h kh u, không xin đ c vi c làm, không đ c ch a b nh, không xin đ c cho con cái đi h c, không đ c có ch , không mua đ c đ t, không xin đ c gi y phép làm nhà, đi đâu ph i trình báo, có ai đ n nhà, ph i khai báo..nghĩa là anh không s ng, ho c không t n t i, ho c ch là m t ng i nh p c trái phép ngay trên m nh đ t mà anh ra đ i, t tiên và ông cha anh sinh s ng. Anh b phân bi t đ i x , anh b t c h t quy n công dân, anh ch là m t th v t nuôi trong tay chính quy n. Hãy di chuy n t đ a ph ng đ a ph ng này sang đ a ph ng khác, anh s th y h t nhân quy n Vi t nam là gì, và th nào là t do c trú theo ki u Vi t nam. Và k t h p v i m t v công an khu v c, m i v giám sát vài nhà, m t tu n h i thăm vài l n, thì coi nh anh không trong tù mà gi ng nh con chu t nuôi trong l ng. Không có gì vi ph m nhân quy n h n chính sách h kh u mà C ng s n Vi t nam, c ng s n Trung qu c s đ ng đ b o v ch đ đ c đ ng. Đây là « nhân quy n c a riêng Vi t nam » và là « công vi c n i b » c a Vi t nam ? Còn chuy n an ninh chìm chui vào h p th đ i n t c a dân, nghe tr m đ i n

tho i và đ c tr m tin nh n c a dân...không ph i là vi ph m pháp lu t nhân quy n mà là đ ch ng minh r ng chính quy n có th « mu n làm gì cũng đ c ».

13- Chính sách trung tâm c a chính ph Vi t nam hi n nay là lánh xa Trung qu c, ph i kiên quy t ch ng i âm m u xâm l c c a chính quy n Trung qu c. Mu n làm đ c đ u đó ph i đ a vào dân. Mu n đ a vào dân, đ ng c ng s n ph i tr i cho dân quy n dân ch c b n. Trung qu c có th sai khi n và uy hi p đ c m t s ít ng i trong b chính tr , nh ng không th « đ u đ c» c 85 tri u ng i Vi t nam. Ch có Dân ch m i th ng đ c lòng tham vô đy c a m t nhóm đ c tài. Ph i đ t khoát thái đ trong l a ch n đ ng minh. Chính sách l p l « đi xi c trên đây » đã b c l b t kh thi t lâu. Nga và n đ có th là nh ng ng i b n, ng i đ ng minh quá t t, nh ng không th đ i đ u v i Trung qu c. H Chí Minh đã nói : « chúng ta mu n hòa bình, chúng ta đã nhân nh ng. Nh ng chúng ta càng nhân nh ng, k đ ch càng l n t i », đ u này hoàn đ ng v i chính sách nh n nh c l u i đ n c a đ ng c ng s n hi n nay. M t chính sách công khai đ ng minh v i M là chính sách cân b ng có hi u qu nh t cho tình hình hi n nay. Đ ng c ng s n cũng th a bi t nh v y, nh ng n i b còn có nh ng k c h i, s c m nh đang n m trong tay qu , ph n b i t qu c. Ph i gi i tán T ng c l ngay l p t c, ph i cách ch c và sa th i ngay Nguy n Chí V nh. Ph i h y b đ u 4 Hi n pháp, Ph i phi chính tr hóa Quân đ i và Công an. Ph i t ch c l i ngay h th ng Tòa án, cách ch c và ph th i các chánh án x đàn áp dân ch . Ph i cách ch c Tô Huy R a. Ph i x án các đ a ph ng nh ng đ t cho Trung qu c. Ph i đ m b o t do báo chí. Ph i ban hành lu t pháp b o v báo chí đ c l p và ph n b ên xã h i. Ph i t ch c b u c t do, b phi u kín và tr c ti p. Tr ng c u dân ý là bi n pháp t t nh t đ lo i b th l c ph n đ ng trong đ ng. Có dân s có t t c . Đ c dân h u thu n s tr thành vô đ ch. L ch s cũng ch ng minh r ng, dân t c Vi t nam là m t dân t c kiên c ng và b t khu t. M i l n, khi T qu c lâm nguy đ u xu t hi n nh ng tài năng xu t chúng, nh ng anh hùng không t c thân vì n c. Trong nh ng ng i c ng s n, ch c ch n cũng s có nh ng ng i nh v y. Ai có công và ai có t i, công đ n đâu và t i đ n đâu, l ch s công minh và s không bao gi b sót. B o v lãnh th , ch ng l i Trung qu c và gi i phóng cho dân là con đ ng đ n đ n «Thiên h ».

14- Không có gì quý h n đ c l p t do. Không th có thân thi n và bình đ ng, n u ch c u c nh, xin x và vay n . Nh t là v i m t thái đ luôn luôn tr ch th ng, ng o m n, m t l i t duy « thiên tri u », thì ch có s c m nh toàn di n, m t n n kinh t đ c l p m i tìm đ c s tôn tr ng và quan h bình đ ng. M t n c nh , nghèo tài nguyên nh Vi t nam, không th theo đ u i chính sách « dân hàng ngang », cái gì thiên h có, mình cũng có, cái gì thiên h làm, mình cũng làm. V i h n 250 tri u lao đ ng nông thôn đối kh đang ch u ch c ki m vi c trên ngo i vì các thành ph công nghi p và v i m t chính sách « chi m th th ng phong » b ng m i giá, Vi t nam không th ch y đ a v i Trung qu c. Hãy mua l i c a Trung qu c m i th c n, và không c n s n xu t. Hãy khôn khéo bi n Trung qu c thành công x ng làm thuê. Trung qu c làm nghìn th , Vi t nam ch nên làm m t th . Nh ng cái Vi t nam làm, th gi i và Trung qu c không th làm t t h n và r h n. n đ b y gi m i s n xu t ô tô, nh ng v i giá thành mà m i n n kinh t trên Đ a c u không th làm đ c. Th s n ph m đó s đ m l i th ng hi u qu c gia, đ m l i đ c l p và s tôn tr ng c a nhân lo i. Nh t b n, Nam hàn , Hà lan, Th y đ i n, Th y

sĩ, Luxembourg, Singapore...đ c l p và bình đ ng v i m i th « n c l n » là nh v y, m i n c ch có m t vài th , nh ng là th mà không n c nào có.

« M m n , r n buông ». Ng i Vi t nam không s , vì v y, đ ng c ng s n không đ c phép run s .

15- Đ ng minh v i M là chính sách b o v đ c l p dân t c. Còn m t Trung qu c đ c đ ng, th gi i không th tránh đ c cu c ch y đưa quy n l c bá ch và chi m đo t l i ích. Trong cu c ch y đưa này, các n c nh , và tr c h t là các n c giáp biên phía Nam là m c tiêu chính sách « Quy n l c m m » c a Trung qu c. B ng vi n tr kinh t , b ng tăng c ng đ u t tr c ti p kèm theo cu c di dân t , Trung qu c âm th m th c hi n tham v ng bành tr ng và trung qu c hóa. Trung qu c đã ki m soát Myanmar, tr thành nhà n c b o h c a Campuchia, bi n Thái lan thành đ ng minh và l n át nhà n c Lào. Đ ki m soát toàn b tuy n giao thông bi n t n đ d ng t i eo bi n Malacca, Trung qu c thêm khát sáp nh p Myanmar, Lào, Campuchia và Vi t nam vào lãnh th Trung qu c, nh đã t ng làm v i Tây T ng và Tân c ng. Vi t nam là tr ng i duy nh t cho ý đ đó. Đã có m t k ch b n chi n tranh 35 ngày dành cho Vi t nam c a m t tác gi « vô danh » nh ng chính quy n « s su t » xu t b n. !

- Vi t nam không có con đ ng nào khác, ho c chính th c và công khai nh n s b o h v quân s c a M , ho c ch p nh n thành m t t nh c a Trung qu c, tiêu ti n Trung qu c, nói ti ng Trung hoa, xóa tên Vi t nam trên b n đ th gi i. Phong trào « không liên k t » đã t tan v , vì trái quy lu t. B n thân nh ng ng i « không liên k t » đã là m t liên k t, nh ng l i là m t liên k t c a nh ng n c th ng là nghèo và y u nh t. « Làm b n v i t t c », nh ng có nh ng k không bao gi ch p nh n coi ta nh b n. Sói có bao gi là b n c u, dù cho c u n n c u xin. Cũng có ng i không ch p nh n ta là b n ch vì ta đ ng th i là b n c a nh ng k không ph i là b n. Trong m i lo i quan h , không th th l i m t phía. Đ i v i nh ng ng i không th t tâm, ch có l i l ch s và nh ng cái b t tay h h ng. Lo i chính sách « làm n n v i t t c » này bi n t t c thành « không ai là b n ».

- L ch s đã cho th y, n u không có M , Nh t b n đã b ch nghĩa ph c thù Đ i Hán nu t ch ng t lâu. Không có M , Nam hàn đã b B c Tri u tiên và Trung qu c xóa s . Không có M , Đài loan đã nh p tr l i Trung qu c t th i Mao tr ch Đông. Và n u không có M , bi n Đông đã thành bi n Trung hoa t lâu r i. Không m t n c nào, dù nh , b m t n c, m t đ c l p, m t văn hóa riêng ch vì là đ ng minh c a M . Ng c l i, đ ng minh v i M đ ng nghĩa v i văn minh dân ch và ph n th nh.

- Không một ai vào lúc này để mìn cân bằng và an ninh cho biên Đông ngoài M. Đông ranh giới «lỗ hổng» sẽ âm thầm và mặc nhiên được thả n. Liên kết giữa Việt nam, Malaisie, Indonesie và Philippine là một liên kết khó khăn, trong khi trong khối ASEAN, Thái lan, Mianmar và Campuchia sẽ nói ngày càng gần gũi Trung quốc.

16- Phải đi thi đô về Đà Nẵng (hay Đà Nẵng ?). Xét về phong thủy, Đà Nẵng hội tụ đủ u kiển cho chức năng thủ đô h là Hà Nội. Với hai đầu ở trung tâm cân bằng là Hà Nội và thành phố Hồ Chí Minh, Đà Nẵng dần dần là đầu não đầu tư cho khu vực và tiếp cận h với u so với một Hà Nội cách biệt và quan cách. Đà Nẵng thu hút một quốc gia mà chỉ n là c ch y là kinh tế biên. Đà Nẵng dần dần được che chắn bởi đèo Hải Vân, « mái nhà » Tây nguyên và căn cứ Hải quân Cam Ranh. Trung tâm kinh tế sẽ di chuyển xuống phía nam cùng với tăng trưởng của thành phố Hồ Chí Minh và cùng chung ASEAN. Là nóng sẽ đến từ Vân nam, trong ý định trở thành thủ phủ của một « Trung quốc-Đông nam Á ».

Những kiển ngh trên đây có thể được trình bày một cách lộn xộn và thô thiển, một một do trình độ h n ch, những một một, tôi không ngại khi nói thẳng và nói thật với lãnh đạo của Đảng. Đảng và những xuyên xuyên khích dân chúng nói thật với đảng. Sự đóng góp thu thập ngôn từ có thể làm méo mó sự thật, trong khi những tiếng vo ve, xun xoe, n nh b đã có quá nhiều xung quanh Lãnh đạo đảng. Sự ngăn cản, b n bít, che chắn, bao bọc, sàng lọc thông tin do Ban Tổ chức và văn hóa Trung quốc kết hợp với Bộ truyền thông dần dần đã cách ly đảng với sự thật cuộc sống, cách ly Bộ chính trị với quần chúng nhân dân. Trong lịch sử, những phần tử này là nguyên nhân sụp đổ của một chính quyền.

Không có lỗi chính kiển nào có thể lật đổ chính phủ. Chính kiển khác nhau chỉ tạo nên môi trường cạnh tranh cho lĩnh vực chính trị. Nếu cạnh tranh trên thị trường kinh tế tạo ra sự phân rã nh và t t nh, thì cạnh tranh chính trị tạo ra những những trình xã hội trong sáng và hiệu quả nh. C hai thị cạnh tranh đầu h p với quy luật tự nhiên là t i u hóa ngu n l c t i một hiệu suất cao nh, một lợi nhuận cao nh và dân chúng là người duy nhất hưởng lợi. Như vậy, chính kiển mới lập, có thể chế h b uy tín của đảng, chế không thể « lật đổ ». Không ai lật đổ được tổ chức. Tổ chức h b i t nó sẽ chết. Và bởi vì chế nghĩa chế sống mà đảng theo đuổi chế là một xu hướng chính trị, một lợi ích tổ chức, hoặc gọi một giáo phái, sự chinh phục của nó phải thu vào tính chính đáng và những những trình hành động trong sáng và hiệu quả của nó. Uy tín của nó cho nó quyền được thi t lập chính phủ, và chế duy có chính phủ, chế quan hành pháp, chế là chế có quyền duy nhất là thực hành pháp luật của chế quan đ c lập với nó và cao h n nó là Quốc hội. Đảng chế sống, với chế cách là một khuynh hướng tổ chức, bình đảng với một khuynh hướng tổ chức khác, không thể nhân danh Hiến pháp để trấn áp các xu hướng tổ chức chính trị khác. Đó là hành vi vi phạm pháp luật.

T thị ng bí th Nông Đ c M nh kêu g i đ thị ng viên và qu n chúng tích c c tham gia đóng góp xây đ thị ng các văn ki n quan tr thị ng c a Đ i h i Xi s p t i. Đây là vi c làm đã tr thành t p quán m i k đ i h i. Đ i h i X có r t nhi u ý ki n c a nhi u t thị ng l p qu n chúng, th hi n ý th c chính tr cao đ n, m t tinh th n yêu n c và m t khát v thị ng ti n b xã h i, nh ng ti c r thị ng, đ thị ng đã không ti p thu. M i th luôn đ c quy t đ nh t tr c. « Góp ý » ch là hình th c, m dân và gi đ i. Nh ng, xin hãy đ thị ng làm nh Mao Tr ch Đông, kêu gào « Trăm hoa đua n » ch đ « r n ra kh i hang », đ nh n di n đ i kháng và đ « t o thanh » tiêu di t đ i th . Ng i Vi t nam không tàn b o và man r đ n m c « đ i con cho nhau đ ăn th t ». Đ thị ng bi n dân thành k thù c a đ thị ng. Đó là con đ thị ng đ n đ n s p đ và t i ác.

T thị ng bí th cũng kêu g i tìm ki m nh ng cá nhân "không quan liêu, tham nhũng, lãng phí; có năng l c trí tu và t ch c th c ti n, có t duy đ i m i, sáng t o, dám ch u trách nhi m vì i ích chung, có năng l c tham gia vào vi c ho ch đ nh đ thị ng l i, ch tr thị ng, chính sách c a Đ thị ng; có đ s c đáp ng yêu c u nhi m v đ c giao; đoàn k t và có kh năng quy t s đoàn k t, có uy tín cao trong Đ thị ng và trong nhân dân". Đây là m t c m h n là m t là m t ch th . Trong h thị ng quy n l c tuy t đ i và đ c đoán, đ thị ng l c duy nh t cho s t n t i c a đ thị ng là đ c quy n đ c l i. Ng i ta vào đ thị ng ch vì đ thị ng là ch c v và quy n l c. Ng i ta tìm cách leo lên, vì càng lên cao, quy n l c và quy n l i càng l n. Ng i ta không tu đ thị ng tài năng và đ o đ c, mà là tìm ti n đ « ch y quy n, ch y ch c ». Trong h thị ng « nhà n c cánh h u » y, không th có cán b gi ch c v mà không thu c m t « dây làm ăn » nào, và không th ng i cùng mâm, mà không dùng cùng m t đĩa. Không th có cán b c p cao mà còn « trong s ch », ng c l i, không th ch « trong s ch » mà lên đ c c p cao. N u T đ thị ng không th a nh n th c t đó, m i ý đ nh t t đ p s ch thị ng đ n t i đâu. B i vì i thoát là tìm cán b bên ngoài đ thị ng, ho c đ thị ng viên có h c v , nh ng ch a có ch c v , ch a n m trong « quy ho ch ». Ti c r thị ng, đ i u này ch thị ng l i nguyên t c ho t đ thị ng, ch thị ng l i đ i u l đ thị ng. Nh ng ng i có đ đ i u ki n nh T thị ng bí th đ t ra x thị ng đáng là ng i đ thị ng đ u Nhà n c. Hãy đ cho dân tr c ti p b u ch n ra con ng i đó. T i sao ch t ch n c là v trí đ thị ng đ u c a m t Qu c gia l i do B chính tr ch đ nh, và ch là nhân v t đ thị ng sau T thị ng bí th , sau Th t thị ng, sau ch t ch Qu c h i trong h thị ng quy n l c c a đ thị ng, là chi c gh « ng i ch i x i n c » giành cho m t y viên b chính tr « th t s thị ng ». N u T thị ng bí th có đ tài năng, đ uy tín trong đ thị ng, sao không đ dân tr c ti p xác nh n tài năng và uy tín đó b thị ng lá phi u b u tr c ti p ? T i sao không nh t th hóa đ thị ng và nhà n c, nh nguyên ch t ch qu c h i Nguy n Văn An đ xu t, mà c đ h thị ng đ thị ng t n t i nh m t chính ph song song. Ti n thu c a dân cùng m t lúc ph i tr l thị ng cho c hai chính ph ? Đ thị ng c thị ng s n - m t h thị ng không s n xu t- đang s thị ng b thị ng gì ? b thị ng đ thị ng phí c a ch a đ y hai tri u đ thị ng viên ?

Nh ng ki n ngh c a tôi không nh m ch thị ng l i đ thị ng c thị ng s n, cũng nh không ch thị ng l i b t k m t ai. Tôi ch th c hi n quy n đ c nói, quy n đ c b c l suy nghĩ cá nhân, đáp ng kêu g i c a T thị ng bí th Nông Đ c M nh. Nh ng nghe hay không nghe, ch p nh n hay không ch p nh n là quy n c a lãnh đ o đ thị ng. V l i, Qu c h i là c a đ thị ng, Chính ph là c a đ thị ng, Tòa án và C nh sát là c a đ thị ng, thì lu t pháp là lu t c a đ thị ng, b t b hay x án là quy n c a

Đảng, có điều, ai là người thừa nhận quy định đó ? Việt nam là một trong số ít nước chưa có luật trưng cầu dân ý. Vì vậy chưa thể biết được.

Dù sao, dù đúng, dù sai, thì tất cả những điều bày tỏ trên đây chỉ là hiểu biết và suy nghĩ cá nhân, không để dành cho ai. Số công tâm và chân nghĩa yêu nước số là người phân xét cuối cùng.

Nếu những điều trên được thực hiện với bộ chính trị của đảng, nếu có thể quy định về những mặt của đất nước và của dân tộc trong tình hình hiện nay, là tôi thật mãn nguyện. Dù có phải nhậm mệnh, cũng không còn gì ân hận.

Kính chào.

Tổ quốc còn hay mất. Dân tộc Việt nam nhất định thắng.

BÙI QUANG VåM. 16/04/2010